

1ª PUJADA A PEU AL MAS D'EN RIERES

per IRMA

El passat 7 de gener, divendres, es va organitzar la primera pujada a peu al mas d'en Rieres, formant part de les festes de Sant Antoni que es fan al mas.

Vam quedar a la plaça Espanya a les 9.30 hores, i allí ja ens esperava una furgona de la gent del mas amb aigües i sucus per a la caminata. També ens van regalar una samarreta patrocinada per la Caixa Rural.

En total participarem 36 persones i de totes les edats, des dels 13 anys de Sara i Noemí, fins els 51 de Vicenç (el Xolo).

Quan ja estàvem tots amanits vam eixir en direcció al riu i pel Molí Consell vam anar seguint-lo fins l'argila per on vam pujar fins els corrals, on vam fer una parada d'uns 20 minuts per a esmorzar una miqueta.

El dia, fins aleshores, era assolellat i no semblava que ningú tinguera dificultat alguna. Però un grandiól núvol ens va enfosquir el dia i començà a fer vent i algo de fred mentre pujàvem fins el Mas de la Vaquera.

Per este tros vam anar separant-nos en grupets puix que cadascun caminava al seu ritme i la costera era algo pesadeta.

En un moment donat ens vam partir i el segon grup va perdre la pista i es desviaren per unes argelagues que segons Angelines (la de Pina) li die al seu home (Juanito el de Condromina o el de la Pandura, com vullgueu), eren més altes que ella mateixa, encara que Rosaura (la dona del Xolo) deia no tindre problemes perquè com ella és més xicoteta, passava per la part de baix on encara no hi han punxes.

Per fi ens vam reunir tots plegats a la Vaquera on vam fer un altre descans en el que vam poder veure les Illes Columbretes abans de seguir cap al mas.

El camí que seguirem ara ja no ere tan difícil puix era una pista per la que el dia següent també anirien les bicis de muntanya. Ere tot baixada i encara que en un principi les cames ho agrairen, a la llarga va resultar tant pesar o més que la pujada.

Baixant vam passar pel Mas de Pedraseca quan ja hi havia un grup d'escapats i un xicotet grup de més endarrerits que ajudaven a una participant que tenia certes dificultats per a seguir el ritme de la majoria.

Quan faltaven uns 45 minuts per arribar al mas, ja el veiem al fons i sembla que ells també ens veien amb uns prismàtics de Sancho, puix van llençar alguns coets, encara que van guardar-ne més quan vam arribar al mas.

Una vegada ja estàvem al mas ens vam fer les fotos de rigor i ens van servir unes "picaetes" que ens van sentir de meravella i ens van refer del desgast sofert.

Haviem caminat aproximadament 17 Km. en 4 hores.

Quan ja ens vam recuperar, baixàrem al poble en cotxes i en la furgona de Leche (el del Frankfurt), encara que 5 joves van tindre força per a tornar caminant al poble pel mas de la Senyora (eren estos joves: Juan José, Felip, Sherpa, Noemí i Sara).

Per a finalitzar m'agradaria agrair a l'organització del mas els detalls que van tindre en tots nosaltres i només resta esperar l'any que ve per a que es torne a repetir en tant o superior èxit.

Preparats per l'eixida.

Passant pel Molí Consell.

Primer descans als corrals.